

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9Er/1806/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812209315
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3812209315.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávnenej: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34 127 798, so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany 921 01, zast. JUDr. Roman Kvasnica, advokát, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, proti povinnému: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, M., pre vymoženie istiny vo výške 6 393,54 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdnemu exekútorovi dňa 21.05.2012 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie istiny vo výške 6 393,54 eur s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný Platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/152/2011-46 zo dňa 25.10.2011. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Júliusovi Rosinovi udelené dňa 12.06.2012.

2. Dňa 28.09.2017 bol tunajšiemu súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, teda pre jeho nemajetnosť. Dňa 05.03.2018 bolo súdu doručené podanie povinného, v ktorom povinný žiada o oslobodenie od exekúcií starších ako tri roky a po premlčacej lehote a vzniesol námietku voči premlčaným exekučným konaniam.

3. Podľa § 243h ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /ďalej len „Exekučný poriadok“, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

6. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 27.09.2017 uviedol, že nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku, hnutel'ného majetku vyššej hodnoty ani žiadnych cenných papierov. Povinný ďalej uviedol, že nemá otvorený ani vedený žiaden účet v banke, nedisponuje žiadnym záložným a ani inými vecnými právami, nie je majiteľom obchodného podielu kapitálovej spoločnosti ani v družstve, nie je vlastníkom ani držiteľom žiadneho motorového vozidla a nemá žiadne príjmy z iných zdrojov (autorské, resp. patentové právo), nie je poberateľom žiadnej sociálnej dávky a nemá pravidelný príjem zo závislej činnosti. Povinný tiež uviedol, že má ešte aj iné dlhy, ktoré neuhrádza z dôvodu, že je bez príjmu a majetku. Preto navrhuje, aby súd vydal uznesenie o zastavení exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Dňa 05.03.2018 bolo súdu doručené podanie povinného, v ktorom povinný žiada o oslobodenie od exekúcií starších ako tri roky a po premlčacej lehote a žiada o vznesenie námietky voči

premlčaným exekučným konaniam. Týmto podaním tiež upovedomil súd, že sa nachádza vo väzení, kde nebol dlhý čas pracovne zaradený a nemôže splácať svoje dlhy.

7. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol postúpený oprávnenému na vyjadrenie vzhľadom na jeho dispozičné právo. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí so zastavením exekúcie a naďalej trvá na pokračovaní exekučného konania voči povinnému. Oprávnený tiaľ uviedol, že sám povinný v Návrhu na zastavenie exekúcie tvrdí, že má príjem a teda tvrdenie, že nemá žiaden príjem, je vyvrátené. V Žiadosti povinný uvádza, že v ústave na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom povinný vykonáva svoj trest, začal pracovať, a dostáva za túto prácu finančnú odmenu. Z uvedeného je zrejmé, že povinný má príjem, i keď iba v nízkej výške, ktorý jednak môže slúžiť na úhradu trov exekúcie ako i na úhradu vymáhanej pohľadávky. Oprávnený uvádza, že povinný má 39 rokov, a teda po vykonaní trestu odňatia slobody bude schopný nadobudnúť ďalší majetok, a teda i uhradiť vymáhanú pohľadávku. Oprávnený taktiež uvádza, že povinný síce v Návrhu na zastavenie exekúcie vyhlásil, že nemá majetok, avšak povinnosť povinného nie je iba tvrdiť, že jeho majetok nepostačuje na úhradu trov exekúcie, ale jeho povinnosťou je toto tvrdenie i riadne preukázať. Povinný zároveň v Žiadosti vznáša námietku premlčania voči všetkým exekučným konaniam vedeným voči jeho osobe, a žiada, aby súd oslobodil povinného od exekúcií starších ako 3 roky, t.j. i od exekúcie vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/1806/2012. Čo sa týka tejto námietky premlčania, oprávnený poukazuje na skutočnosť, že v priebehu exekučného konania premlčacia doba neplynie, a nie je ani stanovená žiadna doba, po ktorú možno exekúciu vykonávať. Oprávnený poukazuje na skutočnosť, že podal návrh na vykonanie exekúcie pred uplynutím 10 ročnej premlčacej doby odo dňa vykonateľnosti exekučného titulu, a teda uplatnil si právo pred uplynutím premlčacej doby. Zároveň si oprávnený voči povinnému uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v dôsledku podaného návrhu na zastavenie exekúcie, a to vo výške 153,46 eur. Nakoľko povinný nepreukázal, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h), oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

8. Nakoľko sú majetkové pomery povinného predmetom skúmania zo strany povereného súdneho exekútora, súd vyzval súdneho exekútora, aby sa k namietanej nemajetnosti povinného vyjadril. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení zo dňa 13.05.2019 uviedol, že vo vzťahu k majetku povinného, ktorý podlieha exekúcii nebolo v priebehu exekučného konania zistené, že by povinný vlastnil akýkoľvek majetok podliehajúci exekúcii s výnimkou mzdy, ktorú mu vypláca Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby v Ilave. Jediný zistený majetok podliehajúci exekúcii tak ku dnešnému dňu tvorí mzda povinného, z ktorej sa však v prospech predmetnej exekúcie momentálne nerealizujú zrážky. Nemožno však vylúčiť, že povinný môže v budúcnosti nadobudnúť iný majetok, ktorý by podliehal exekúcii.

9. Nemajetnosť povinného musí byť preukázaná v exekučnom konaní, a to vykonávaním úkonov exekučnej činnosti súdneho exekútora. Zisťovanie majetkových pomerov vykonáva súdny exekútor a na ňom je posúdiť, či je pohľadávka oprávneného nevyožiteľná. V prípade, že kedykoľvek v priebehu exekúcie po dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom vykonanom zisťovaní exekúciou postihnuteľného majetku povinného zistí, že tento je nemajetný, je súdny exekútor v zmysle § 57 ods. 4 Exekučného poriadku povinný predložiť vec súdu s odôvodneným podnetom na zastavenie exekúcie voči príslušnému povinnému.

10. Existencia jedného z dôvodov na zastavenie exekúcie spôsobuje neprípustnosť ďalšieho vedenia exekúcie. Uvedenú skutočnosť však nepostačuje tvrdiť, ale je nutné ju aj hodnoverne preukázať. Povinný pritom na preukázanie tohto tvrdenia nenavrhol, ani nepredložil žiadne dôkazy. Svoje tvrdenie o vlastnej nemajetnosti nijakým spôsobom nepreukázal. Vzhľadom na uvedené preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie pre jeho nemajetnosť považoval za nedôvodný.

11. Súd pre úplnosť uvádza, že povinný má 40 rokov, je v produktívnom veku, preto je určitá miera pravdepodobnosti, že sa ešte zamestná alebo bude poberať iný príjem alebo nadobudne majetok. Po prepustení, príp. podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude povinný nútený viesť riadny život, k čomu patrí aj legálne zaobstarávanie si prostriedkov na svoju obživu. Vzhľadom na vek povinného je predpoklad, že v budúcnosti sa mu podarí dosiahnuť príjem, z ktorého bude možné vymáhanú pohľadávku uhradiť. Súd tiež poukazuje na to, že povinný je vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený a Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby v Ilave mu vypláca pracovnú odmenu.

12. Pokiaľ povinný namieta premlčanie pohľadávky, k tomu súd uvádza nasledovné. V zmysle § 110 prvá veta Zákona 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. V predmetnej veci je exekučným titul Platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/152/2011-46 zo dňa 25.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.01.2012. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 21.05.2012, kedy sa v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začalo exekučné konanie. Z uvedeného vyplýva, že k premlčaniu pohľadávky oprávneného nedošlo.

13. V zmysle § 112 Zákona 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. V priebehu exekučného konania premlčacia doba spočíva - teda neplynie.

14. Povinný neuviedol žiadne dôvody, ktoré by zakladali neprípustnosť exekúcie, preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

15. K Návrhu oprávneného na priznanie trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k Návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd uvádza, že tieto sú súčasťou trov exekúcie. Súdny exekútor ich preto vymáha na základe už udeleného poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, že v priebehu exekučného konania vzniknú ďalšie trovy, či už na strane súdneho exekútora, alebo oprávneného, súdny exekútor je povinný vydať Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, voči ktorému môže povinný podať námietky. Súd sa trovami právneho zastúpenia môže zaoberať až na podklade takto podaných námietok. V prípade, že sa povinný rozhodne námietky proti trovám oprávneného nepodať, súdny exekútor trovy právneho zastúpenia bude vymáhať popri vymáhanej pohľadávke. Vzhľadom na uvedené preto súd o podanom návrhu na priznanie trov právneho zastúpenia nebude rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prievidza písomne, v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v
podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.